

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 דצמבר 2023

מ"מ 14692-12-23 מדינת ישראל נ' פלוני

1

בפני כב' הנשיא רון שפירא

מדינת ישראל

מבקשת

נגד

פלוני

משיב

ע"י ב"כ עו"ד חוסין מנאע

2

3

החלטה

נוסח מותר לפרסום (החלטה המלאה נמסרה לצדדים ביום 12.12.23)

4

5

הרקע לבקשה וטענות הצדדים:

6

לפני בקשה לאישור צו מעצר מנהלי שניתן על ידי שר הביטחון בתוקף סמכותו לפי סעיף 2 לחוק סמכויות שעת חירום (מעצרים), התשל"ט – 1979 (להלן: "החוק") נגד המשיב.

8

9

המשיב, אזרח ישראלי, נעצר ביום 18.11.23 לחקירת שירות הביטחון הכללי, לאחר שנחשד בעבירות בטחון. לנוכח אופיין וטיבן של הראיות החסויות, הורה שר הביטחון בתאריך 07.12.23 בצו בחתימת ידו על מעצרו המנהלי של המשיב לתקופה של כחמישה חודשים ושבע (מיום 7.12.23 ועד ליום 16.05.24), זאת לאחר שהשתכנע על יסוד החומר הקיים כי קיימת אפשרות קרובה לוודאות שהמשיב יממש את כוונותיו או יבצע עבירות חמורות אחרות, אשר יסכנו את ביטחון המדינה ושלוש הציבור וכי אין דרך אחרת למנוע את הסכנה הנשקפת מהמשיב מלבד החזקתו במעצר מנהלי מאחורי סורג ובריא (יובהר כי למעשה מדובר בצו שמשכו חצי שנה מיום 18.11.23).

16

17

בבקשה נטען כי השימוש בהליך המעצר המנהלי מתבצע לתכלית מניעתית – סיכולית. נטען כי הסכנה הנשקפת מהמשיב לביטחון המדינה ולשלוש הציבור היא ממשית ומידית בהסתברות קרובה לוודאות ואין דרך אחרת למנוע אלא על דרך של מעצר מאחורי סורג ובריא באמצעות צו. לכן מבוקש לאשר את צו המעצר המנהלי שתוקפו עד ליום 16.05.24.

21

22

ב"כ המשיב טען כי יש לדחות את הבקשה. טענות בא כוח המשיב פורטו בפרוטוקול הדיון. בתמצית יצוין כי לגישת הסניגור אין מקום לנקוט בצעד החריג של מעצר מנהלי כנגד תושב ואזרח מדינת ישראל והליך זה מיועד, כך לטענתו, להתמודדות עם גורמים שאינם אזרחים ותושבים. לגופם של דברים, ובהעדר נגישות לראיות החסויות, טוען הסניגור כי אין תשתית ממשית המצביעה על מעורבות של המשיב בפעילות המבססת עילה למעצר, לא כל שכן מעצר מנהלי. בנסיבות אלו עותר הסניגור להורות על שחרורו של המשיב. לחילופין מבקש הסניגור לקצר את תקופת המעצר שנקבעה בצו שר הביטחון.

29

30

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 דצמבר 2023

מ"מ 14692-12-23 מדינת ישראל נ' פלוני

דיון והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת החומר החסוי שהוגש לעיוני, הגעתי למסקנה כי יש לאשר במקרה זה את צו המעצר המנהלי.

נבהיר, בטרם התיחסות לגוף הטענות, כי האמירה לפיה השימוש בצווי מעצר מנהליים אמור להיות מוגבל רק כנגד גורמים שאינם אזרחי המדינה חוטאת לאמת. השיקול של שמוש בהליך המנהלי, בשונה מההליך הפלילי, נוגע לטיב הראיות מהצד האחד ורמת הסיכון מהצד האחר. בתמצית: ככל שהסיכון ברמה הגבוהה יותר ותשתית הראיות היא כזו שלא ניתן לעשות בה שימוש בהליך פלילי כך נוטה הכף לכיוון הבחירה באפיק המנהלי. מדובר בהליך שעיקרו מניעת ולא עונשי. מכאן שהבחינה, כפי שתפורט, שונה מהליך פלילי. השימוש בהליך מבוצע כנגד גורמי סיכון מכל העדות והאוכלוסיות המרכיבים את אזרחי ותושבי המדינה, זאת בהתקיים התנאים הקבועים בחוק. בית משפט זה כבר דן בהליכים שהופנו כנגד מעורבים שקמה נגדם עילת המסוכנות והייתה בעניינם תשתית ראיות מנהליות מתאימה, כאשר מדובר במעורבים מכל הדתות וממגזרים שונים.

נבהיר כי עצם העובדה שראיות העומדות במבחן ההליך הפלילי כראיות כשירות אינן מספיקות להגשת כתב אישום אין משמעו שלא ניתן לעשות בהן שימוש גם לצורך הליך של מעצר מנהלי. ההבדל בין ההליך המנהלי לפלילי הוא שראיות מנהליות, שאינן קבילות להליך הפלילי או שמטעמים שונים לא ניתן לעשות בהן שימוש באופן שיספיק ויאפשר הגשת כתב אישום, יכולות לבסס הליך של מעצר מנהלי, ככל שיש לכך עילה. הראיות המנהליות אינן מבטלות את הראיות שהיה ניתן לעשות בהן שימוש בהליך הפלילי. אלא שהראיות שנגדירן כ"פליליות" יכולות להצטרף לראיות המנהליות ולבסס את העילה להליך של מעצר מנהלי. כך במקרה שבפני.

כפי שיובהר, הליך המעצר המנהלי הוא בעיקרו צופה פני עתיד בעוד שההליך הפלילי, בעיקרו, מגיב על מעשה שבוצע בעבר. מכאן שהטענות בדבר דלות ראיות והמסקנה שהסיק הסניגור מהראיות ומהעדר כתב אישום שגויות. מדובר בהליכים שונים ובראיות שונות, על כל המשתמע מכך. אבהיר, למען הסדר, כי תשתית הראיות המנהליות שהוצגה בפני, וחסויה בפני הסניגור, הייתה רחבה ומשמעותית.

למען הסדר יצוין כי הועמד לעיוני קלסר של ראיות שחלקן יכולות לשמש גם בהליך פלילי ונגבו במסגרת חקירה פלילית וחלקן המכריע, בקלסר נוסף, ראיות מנהליות. ראיות אלו, לכשעצמן, מצביעות על מעורבות המשיב בפעולות שיש בהן כדי להוביל למעשים המסכנים חיי אדם ואת בטחון המדינה והציבור. המשיב מצהיר, בין היתר, על תפיסת עולם השונה מזו שבבית משפחתו (ראו בזכ"ד משטרתי מיום 18.11.23 שעה 17:35 שסומן על ידי). עם זאת טען כי אין לו כל כוונה לבצע מעשה הפוגע בשלום הציבור ובטחונו (זכ"ד משטרתי מיום 18.11.33 שעה 10:39 סעיף 63). אלא שעיון בכלל הראיות, ראיות "רגילות" ומנהליות, מלמד אחרת, לרבות פעולות שבוצעו ע"י המשיב ואחרים בXXXXXXX (ראו בXXXXXXX) (הוסר מטעמי חסיון. ר.ש.).

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 דצמבר 2023

מ"מ 14692-12-23 מדינת ישראל נ' פלוני

1 בית המשפט עבר על סיכומי הראיות ועל דוחות של תוצרי פעולות שונות וסימן בחותמת ובחתימה
2 את אותן ראיות עיקריות שהיו בבסיס ההחלטה. מטבע ההליך לא אוכל לפרט את תוכן הראיות.
3 מצאתי לנכון להבהיר כי מדובר בכמות רבה של ראיות משמעותיות לעניין המסוכנות הנשקפת
4 מהתנהלותו של המשיב.

5
6 כאמור, מטבעו של הליך זה וטיבן של הראיות, לא אוכל לפרט את תשתית הראיות. במסמך הסיכום
7 שהוכן עבור בית המשפט ביום 7.12.23 וסומן על ידי ביום 10.12.23 הודגשו על ידי ראיות ונתונים
8 בנוגע למשיב ובנוגע לפעילות שלו ושל גורמים אחרים שהוא נקשר אליהם שניתן ללמוד מהן על מידת
9 המסוכנות (ראו למשל בקובץ הסיכום עמ' 4 סעיף 1 תת סעיף 5 וכן עמ' 9-10 סעיף 19 על סעיפי המשנה
10 ובהמשך עמ' 10 - 11 סעיף 23 - 24 והדברים שסומנו שם, עמ' 18 סעיף 38 וכן עמ' 20 סעיף 43 ועוד
11 סעיפים שסומנו על ידי בקובץ נימוקי הבקשה).

12
13 לחיזוק התשתית המצביעה על המסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב אוסיף בקובץ שצורף לכתב
14 הבקשה והסיכום את המסמכים הרבים המשקפים את החקירה המתמשכת כפי שסומנו על ידי:
15 מסמך מסומן לשונית 1 עמ' 2 סעיף 3; מסמך לשונית 2 והמסומן בו, מסמכי לשונית 3 ולשונית 4,
16 המצביעים על היקפי פעילויות שבדרגות סיכון גבוהות במיוחד; מסמך לשונית 10; מסמכים לשונית
17 18 - 19 המלמדים על נושאים וקשרים שונים המחזקים מסוכנות, כמו גם ראיות המצביעות על פעולות
18 מסוכנות מהעבר, למשל מסמך לשונית 23 והמסומן שם. כך גם העולה מעמדתו בנוגע לאירועים שונים
19 כמפורט במסמך 33 עמ' 3 סעיף 12, ממסמך 34 המלמד על נתונים שונים של התעניינות ומסמכים
20 36 - 45 המלמדים על נושאים רחבי היקף הקשורים למשיב. מוכן אני להניח כי האמור במסמך לשונית
21 11 עמ' 1 ס' 5, 8-9 ועמ' 2 ס' 1-2, שסומנו על ידי, מעוררים תהיות. עם זאת דווקא הנתונים המצוינים
22 שם עלולים להגביר מסוכנות בדרך של היגררות והרתמות לסייע לאחרים, ובמיוחד בהתייחס למסמכי
23 לשונית 3 שאוזכרו לעיל.

24
25 סבור אני כי בראיה הכוללת, אותן ראיות שציינתי וסימנתי, כמו גם אחרות, מבססות את התשתית
26 להחלטת שר הביטחון ואת הצידוקים לאישור החלטתו.

27
28 סעיף 2 לחוק סמכויות שעת חירום (מעצרים), תשל"ט - 1979, מסמך את שר הביטחון ואת ראש
29 המטה הכללי של צה"ל להורות על מעצרו של אדם מטעמים של הגנה על בטחון המדינה ו/או בטחון
30 הציבור. המעצר המינהלי הוא ביסודו מניעתי ולא ענישתי. הוא נועד למנוע פעילות צפויה האסורה על
31 פי הדין, ואין הוא מכון להעניש על מעשים שכבר בוצעו [עמ"מ 4/94 חורין נ' מדינת ישראל, פ"ד
32 מח(5) 329 (1994); עמ"מ 8788/03 פדרמן נ' שר הביטחון, פ"ד נח(1) 176 (2003)].

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 דצמבר 2023

מ"מ 14692-12-23 מדינת ישראל נ' פלוני

מעצר מינהלי הוא בבחינת אמצעי אחרון, הסכנה לביטחון המדינה או הציבור צריכה להיות ממשית ומוחשית הקרובה לוודאות והמעצר מיועד למנוע את האפשרות למימוש הסיכון [עמ"מ 3073/17 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 9.4.2017); עמ"מ 1381/17 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.3.2017); עמ"מ 7094/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 3.11.2015). ראו גם עמ"מ 4540/21 פלוני נ' מ"י (פורסם בנבו, 19.7.21), שם נדונה בחינת המסוכנות על רקע מצב נפשי. עמ"מ 406/21 פלוני נ' שר הביטחון (פורסם בנבו, 28.1.21) שם נבחנה מסוכנות כעילת המעצר על רקע מצב בריאות].

במישור הלשוני, הדיבור "בטחון המדינה" בסעיף 2(א) לחוק סמכויות שעת חירום (מעצרים) הוא רחב דיו כדי לכלול בחובו גם מצבים שבהם הסכנה לביטחון המדינה ו/או הציבור אינה נובעת מהעצור עצמו, אלא מפעולתם של אחרים, אשר עשויה להיות מושפעת ממעצרו של אותו אדם. אין כל דבר בדיבור "בטחון המדינה", בו עצמו, שיש בו כדי להצביע, במישור הלשוני, כי העצור, הוא עצמו, מהווה סכנה לביטחון המדינה [דנ"פ 7048/97 פלונים נ' שר הביטחון, פ"ד נד(1) 739, 721 (א-ב) (2000)].

על שר הביטחון, ובהמשך על בית המשפט, לשקול את מכלול הנסיבות, כולל הליכים שננקטו לפי סדרי דין פליליים רגילים, בעת מתן החלטה למעצרו של אדם במעצר מנהלי. ניתן לעשות שימוש בכלי של מעצר מינהלי בכל מקרה בו ניצבת סכנה ברורה לשלום הציבור ולביטחונו [עמ"מ 2/82 לרנר נ' שר הביטחון, פ"ד מב(3) 529 (1982). לאיזון של משך המעצר מול הסיכון ראו עמ"מ 7633/21 פלוני נ' מ"י (פורסם בנבו, 15.11.21). עמ"מ 4446/21 פלוני נ' מ"י (פורסם בנבו 2.9.21) שם נדון מעצר מנהלי שהוטל בהמשך למעצר פלילי. עמ"מ 4489-21 פלוני נ' מ"י (פורסם בנבו 5.8.21)].

"כידוע, מטרתו של מעצר מינהלי אינה עונשית אלא מניעתית. הוא נועד לסכל סכנה ממשית ומוחשית לביטחון המדינה או הציבור הצפויה מהעצור ברמת הסתברות קרובה לוודאות, ובהעדר אפשרות להשגת המטרה על ידי נקיטת הליך פלילי. עקב הפגיעה הקשה בחירות מזה והתכלית החשובה שהוא נועד להשיג, הביקורת השיפוטית על צו מעצר מינהלי היא קפדנית אך בה בעת זהירה, תוך מתן משקל ראוי להערכת המקצועית של גורמי הביטחון שמומחיותם בהערכת סיכונים כגון דא (עמ"מ 8607/04 פחימה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(3) 258 (2004); עמ"מ 5302/14 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (07.08.2014); עמ"מ 6985/15 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.10.2015); עמ"מ 7214/15 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.11.2015); עמ"מ 1381/17 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.3.2017); עמ"מ 3007/17 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (9.4.2017), והאסמכתאות שם)...

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 דצמבר 2023

מ"מ 14692-12-23 מדינת ישראל נ' פלוני

1 בהתאם לסעיף 4(ג) לחוק, יורה בית המשפט על ביטול צו המעצר "אם הוכח לו
2 שהטעמים שבגללם ניתן לא היו טעמים ענייניים של בטחון המדינה או של בטחון
3 הציבור או שניתן שלא בתום לב או מתוך שיקולים שלא לעניין". בהינתן מסכת
4 העובדות והראיות, הנתונות לשיפוטו של בית המשפט, הערכת המסוכנות
5 הנובעת מהן היא ענין להערכה מקצועית של גורמי הביטחון המוסמכים
6 המופקדים על סיכול טרור, ולא בנקל יגיע בית המשפט להערכה מקצועית משל
7 עצמו העומדת בסתירה להערכת גורמי הביטחון".

8 [עמ"מ 7677/17 מדינת ישראל נ' אדהם דאיה (23.10.2017)].

9
10 "מעצר מנהלי מטבעו הינו הליך שמעורר קושי בגדר הרע במיעוטו. בית משפט
11 מקבל לרוב את ההחלטה על סמך חומר חסוי, שלא ניתן להציגו בפני הסניגור.
12 חשוב מכל, המעצר המנהלי אינו תוצר של הרשעת העציר בדין, לאחר קיום הליך
13 שיפוטי מלא, אלא הינו אמצעי שתכליתו המרכזית היא מניעת סכנה הנשקפת
14 ממצב בו העציר מסתובב חופשי. בריא כי במקום שבו ניתן לנקוט באמצעי קיצוני
15 פחות, כגון העמדת נאשם לדין, ובכפוף להרשעתו לכלוא אותו על פי עונש המאסר
16 שייגזר עליו, עדיף הדבר על פני כליאתו תחת מוסד המעצר המנהלי (עמ"מ 7/94
17 ברוך בן יוסף נ' מדינת ישראל (1.9.1994); דנ"פ 7048/97 פלוני נ' שר הביטחון,
18 נ"ד(1) 721 (2000)".

19
20 [עמ"מ 6852/17 מדינת ישראל נ' פלוני (13.09.2017)].

21
22 ככל שהדבר נוגע למסוכנות – יש להבהיר כי מסוכנות אינה ממוקדת אך ורק בנתון אישי פרטני, אלא
23 גם במציאות הסביבתית. הגם שהמצב בשטח אינו מהווה לכשעצמו עילת מעצר, ובמיוחד כאשר
24 הרתעה אינה מהווה עילת מעצר, הרי שלא ניתן להתעלם מהעובדה שהמסוכנות אינה נבחנת בחלל
25 ריק, אלא על רקע של מציאות נתונה. מצב החירום בו נתונה המדינה וההתפרצויות האלימות
26 שהתרחשו בעת האחרונה מהווים רקע לבחינת עילת המסוכנות [ראו: בש"פ 6825/14 איליה
27 פקטורוביץ' נ' מדינת ישראל (23.10.2014); בש"פ 6289/14 מדינת ישראל נ' לירן אסרף
28 (29.09.2014); בש"פ 379/09 מדינת ישראל נ' פלוני (14.01.2009)]. יצוין כי החלטות אלו עוסקות
29 במעצר עד תום ההליכים ואולם העקרונות שפורטו שם נכונים גם למקרה שלפנינו, דהיינו, לעניין עילת
30 מסוכנות כשהיא משלבת את האירוע הספציפי עם המציאות הסביבתית.

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 דצמבר 2023

מ"מ 14692-12-23 מדינת ישראל נ' פלוני

עוד אבקש לעניין זה להפנות בהיבט אחר להחלטה שניתנה על ידי בתיק מעצר מנהלי 22457-04-23 מדינת ישראל נ' פלוני (החלטה מיום 29/10/23), שם דן בית המשפט בזיקה שבין אירועים שקורים בשטח ברמת המסוכנות הסביבתית, לבין עילות המעצר המנהלי. בית המשפט הפנה שם להחלטה קודמת של בית המשפט העליון שעסקה באותה סוגיה בבש"פ 8027/2000 טל נ' מדינת ישראל (21/11/2000). גם בהחלטה שניתנה על ידי שעניינה מעצר מנהלי והחלטת בית המשפט העליון שעניינה מעצר עד לתום ההליכים דן בית המשפט בהשלכות רמת המסוכנות הסביבתית למסוכנות הקונקרטית. סבור אני על דרך ההיקש כי רמת המסוכנות הסביבתית משליכה גם על סוגיות הקשורות בחקירה ובמעצר.

בכל הנוגע לבקרה השיפוטית בנסיבות אלה, אני מבקש להפנות להחלטת בית המשפט העליון בעמ"מ 7549/23 פלוני נ' מדינת ישראל. המדובר בהחלטה שניתנה בהליך מעצר מנהלי. בהחלטה שניתנה על ידי כב' השופטת דפנה ברק ארז ביום 02/11/23 מפרט בית המשפט סוגיות שונות בענייני מעצר מנהלי, ואולם, וזה חשוב לענייננו, מסביר בית המשפט העליון כי בחקירות מסוג זה המתנהלות תחת מגבלות כאלה ואחרות, אין מנוס, אלא, ליתן משקל מיוחד למידע שנמסר לבית המשפט על ידי מי שמרכז את החקירה בשב"כ. מידע זה הינו חסוי מטבע הדברים, ואולם בית המשפט יתן את המשקל המיוחד בעת שנשקל מעצר מנהלי והדברים נכונים גם להליך זה שבפניי.

נזכיר כי הביקורת השיפוטית על צו מעצר מנהלי היא קפדנית אך בה בעת זהירה. בעת הדיון על אישור צו המעצר, על בית המשפט להפעיל מבחן הסתברותי, לבחינת קיומה של ודאות קרובה לפגיעה בביטחון, אם לא ייעצר האדם. גם מקום בו מצא בית המשפט שמתקיימת ודאות קרובה שכזו לפגיעה בביטחון, עליו לבחון את מידתיות המעצר, היינו, האם לא קיים אמצעי אשר פגיעתו בחירות היא במידה הפחותה ביותר, אשר עדיין מאפשרת להשיג את מטרות המעצר.

עם זאת חלים על הביקורת כללי המשפט המנהלי, בהתאם לכללי הביקורת המנהלית על החלטת הרשות המוסמכת, תוך מתן משקל ראוי להערכה המקצועית של גורמי הביטחון שמומחיותם בהערכת סיכונים כגון דא [עמ"מ 8607/04 פחימה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(3) 258 (2004); עמ"מ 5302/14 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 7.8.2014); עמ"מ 7214/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 4.11.2015); עמ"מ 3007/17 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 9.4.2017); עמ"מ 7677/17 מדינת ישראל נ' אדהם דאין (פורסם בנבו, 23.10.2017)]. ככל שאושר המעצר המנהלי תערך ביקורת שיפוטית תקופתית כל שלושה חודשים, או תקופה קצרה יותר כפי שיורה בית המשפט, בפני נשיא בית המשפט המחוזי (ס' 5 לחוק סמכויות שעת חירום (מעצרים)). במסגרת הביקורת התקופתית יש לבחון בכל שלב את מידת הסיכון הביטחוני והציודק בהמשך המעצר [עמ"מ 5652/00 עובייד נ' שר הביטחון, פ"ד נה(4) 913 (2000)].

לסקירה מקיפה על הליכי המעצר המנהלי ראו: ר. שפירא, א. ברסלר-גונן וא. הלל, הליכי מעצר – מורה נבוכים (הוצאת נבו 2023) עמ' 429.

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 דצמבר 2023

מ"מ 14692-12-23 מדינת ישראל נ' פלוני

בסיכומו של דבר, לאחר שבחנתי את טענות הצדדים והחומר שהוגש לעיוני הגעתי למסקנה כי יש בסיס לאמור בטענות המבקשת ולפיהן הסכנה הנשקפת מהמשיב לביטחון המדינה ולשלום הציבור היא ממשית ומידית בהסתברות קרובה לוודאות ואין דרך אחרת למנעה אלא על דרך של מעצר מאחורי סורג ובריח אלא באמצעות הגבלת חירות בדרך של מעצר מנהלי. על כן, לנוכח האפשרות הקרובה לוודאות שהמשיב יהיה מעורב בפעולות אשר יסכנו את ביטחון המדינה ושלום הציבור, ולאור העובדה שאין דרך אחרת למנוע את הסכנה הנשקפת ממנו, יש לאשר את צו המעצר המנהלי, וזאת במיוחד על רקע מצב החירום הביטחוני הנוכחי בארץ.

החלטת שר הביטחון מיום 7.12.23 להורות על מעצר מנהלי של המשיב עד ליום 16.05.24 – מאושרת.

בהתאם למצוות החוק, וכדי לבצע בקרה יעילה על הליך המעצר, אני קובע ביקורת תקופתית על הליך המעצר ליום 10.3.24 שעה 14:00 אציין כי החלטתי לקבוע מועד בקרה תקופתית לאחר חלוף כשלושה חודשים מממועד מתן ההחלטה מאחר ואני סבור כי במקרה זה, על רקע הראיות שהוצגו בפניי ושלא ניתן לפרטן, יש צידוק לאשר את המעצר המנהלי למשך התקופה המלאה ואת הביקורת המנהלית בהתאם להוראות החוק. לא מצאתי מקום לעריכת הביקורת התקופתית על גורמי הבטחון בתוך תקופות קצרות יותר כדי לבחון את הנחיצות במעצר המנהלי. ככל שישתנו נתוני הבסיס הסביבתיים ו/או תשתנה תשתית הראיות באופן שיוביל למסקנה כי המסוכנות פחתה ואין צידוק להמשך המעצר המנהלי יהיה על הגורמים האמונים על כך לשקול שוב את ההחלטה שהתקבלה ע"י כב' שר הביטחון, על כל המשתמע מכך.

למועד ישיבת הביקורת התקופתית במועד שנקבע המשיב יובא לבית המשפט. ככל שתוגש בקשה לקיום דיון בהיוועדות חזותית – הבקשה תישקל.

כפי שצוין בפתח ההחלטה – הראיות המנהליות שביססו את ההחלטה סומנו על ידי בחתימה ובחותמת. ככל שידרש יועמד כל חומר הראיות לעיון ערכאת ערעור.

ניתנה היום, א' טבת תשפ"ד, 13 דצמבר 2023, במעמד המשיב וב"כ הצדדים.

רון שפירא, נשיא